

Fricz Tamás: Ez disznóság – és egyben marhaság is

2015 április 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Arra kéri az egyik legnagyobb angol nyelvű kiadó, az Oxford University Press a szerzőit, hogy a jövőben a tankönyveikben ne tegyenek említést a disznóhúshoz kapcsolódó kifejezésekről, {...}

{...} hiszen azok sérthetik a muzulmán vagy zsidó családok érzékenységét. Hát, ha van olyan marhaság, amely disznókat érint – akkor ez az.

Gyorsan hozzá kell tenni: ezt a döntést nem sokkal a Charlie Hebdo elleni iszlám fundamentalista merénylet után hozta meg a kiadó. A kiadó szerint a szövegekben a nem megengedhet? dolgok közé tartoznak a disznók (és bármi, ami disznóhúsként értelmezhet?). S bár több oldalról is kritika érte azóta az Oxford University Presset, ?k azzal érveltek, hogy könyveiket szeretnék a lehet? legszélesebb közönség számára elérhet?vé tenni. Figyelembe kívánják venni a kulturális különbségeket és érzékenységeket, s szerintük így biztosíthatják a legjobban, hogy könyveik a lehet? legtöbb emberhez eljussanak.

Nos, jómagam az egyik legtekintélyesebb nemzetközi kiadótól többet vártam volna el józanságban és átgondoltságban.

Ráadásul némileg pikírtén meg is kérdezhethetnénk: ha a disznókat ki kell venni a könyvek szövegeiből a zsidó és muszlim vallásra való tekintettel, akkor miért nem szükséges a tehének mell?zése is, tekintettel a hinduizmusra (vagy brahmanizmusra)? Vagy ha még tovább fokozzuk, s kell? tisztelettel viszonyulunk a buddhizmushoz, akkor tulajdonképpen az állatok összességét is hasonló tiltás kellene, hogy övezze, hiszen a buddhizmusnak szerves részét képezi a lények egyetemes szeretete, ami az összes állatra is kiterjed.

Ebből már talán látszik az Oxford University Press túlbuzgósága és – véleményem szerinti – kapkodása is.

Szerencsére maguk az érintettek is meghökkentek a döntésen. Példa erre, hogy a muszlim parlamenti képviselő, Khalid Mahmood is elítélte azt: „Ez teljes, tökéletes nonszensz, és amikor az emberek ennyire messzire mennek, az tulajdonképpen az egész, a témáról szóló párbeszédnek rossz hírét kelti.”

Mivel nem változott a véleményem a Charlie Hebdo elleni merénylet, a 01/07 óta, ezért ismét leírom, amit egy januári bejegyzésemben írtam: „...a fens?bbségi érzést félretéve próbáljuk végre megismerni egymás kultúráját, vallását, szokásait, hiteit, életét. Ugyanis minden bajunk gyökere az egymás nem ismerésében rejlik. Ha nem ismerjük egymást – ?k sem minket! –, akkor nem is értjük egymást. S ha nem értjük egymást, akkor félünk egymástól. S ha félünk egymástól, akkor agresszívok leszünk. Most ez a veszély áll fenn – mindkét oldalon.” „Minden eddiginél fontosabb és sürget?bb a nagy világvallások alapos megismerése. Tudnunk kell a nagy vallásalapítók tanairól, nézeteiről, életéről, hiteiről. Az iszlám, a kereszténység és a zsidóság egymáshoz való viszonyának elemzésekor se ijedjünk meg a tabuktól; mindhárom között vannak egyezések és nagy különböz?ségek. Tárjuk fel ezeket bátran.”

Érthet? persze és magyarázható az Oxford University Press döntése, hiszen igyekeztek a terrormerényletből tanulni s megfelel? következtetéseket levonni. Abból indulhattak ki – szerintem helyesen –, hogy a francia gúnylap elleni merénylet megmutatta: több tiszteletet és visszafogottságot kell tanúsítani a világ nagy vallásaival, így az iszlámmal és a zsidó vallással szemben. A vallások valóban a nagy civilizációk alapjai, s a civilizációk, kultúrák önállóan, egymástól független törvények és normák, elvárások és szabályok szerint élnek az életüket. A civilizációkat immáron nem lehet és nem szabad egymás alá- és fölérendelni. Vége annak, az egészen a huszadik század végéig fennálló illúzióknak, hogy a mi, kereszténységre épül? nyugati civilizációnk felette állna a többi civilizációnak,

s ezért valamifajta „joga”, sőt „el?joga” lenne arra, hogy kiiktassa a hinduista, konfucianus, buddhista, iszlamista és zsidó vallási kultúrákhoz tartozó népeket és országokat arról, hogy hogyan kellene másképp élniük az eddigiekhez képest.

S éppen ebben rejlik a globalizációnak nevezett, de valójában az Egyesült Államok és a globális pénzt?ke által gerjesztett folyamatnak a korlátja és határoltsága. A globalizáció bekebelez? hatásaival szemben ugyanis nem pusztán a lokalitások és a nemzetállamok védekeznek foggal-körömmel, hanem a vallási alapú civilizációk is. S ellenállásukat és erejüket éppen a vallási gyökéret adja, illetve a vallási alapítók által hordozott tanokból következ? sajátos normák és magatartásformák.

S éppen ez utóbbiakat kellene, kell megismernünk, és nem pedig felszínes intézkedésekkel óvni a más vallások „érzékenységét”. Amíg a Charlie Hebdo szerkeszt?sege széls?séges eszközökkel gúnyolódott a vallásokon – f?képp az iszlámon – és valóban mélyen megsértette e vallások híveit, addig az Oxford University Press a ló másik oldalára átesve és túlkompenzálva még a „szélt?l is” óvni akarja az iszlám és zsidó vallás híveit.

A szegény malacok és derék kocák nevének eltiltása helyett az lenne a jó, ha például megismernénk a zsidó vallásból az Isten (Jahve) és a zsidó nép között megkötött szerz?dés máig ható, politikai, társadalmi jelent?ségét, illetve ha megismernénk az iszlám vallási jogrendet, a sariát, amelyb?l világosan kiderül, hogy az iszlám országokban miért nem jöhet létre olyan szekularizált politikai és államrend, mint a nyugati keresztény világban.

A malacokat pedig egyel?re hagyjuk békén.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló